

Sant Martí d'Ogassa al Taga i Puig Estela

6 de maig de 2009

Ens hem trobat als Gorcs. L'expedició de Granollers ha arribat abans d'hora i ens espera al cotxe. La componen Josep Roca, Josep Carbonell, Joan Corbera i Joan Arenas. He arribat i en Pep Comas, poc després, s'ha afegit a la colla. Aviat en hem reunit amb l'expedició de la Roca. L'Ismael Porcar, Miquel Bramona i Josep Oranias.

Sense gaires preàmbuls hem arrencat cap a Sant Martí d'Ogassa. El dia es presenta clar i calorós. La carretera que ens porta a Vic

està acabada, però encara hi trobem cons que estrenyen la carretera per pintar les bandes blanques. En canvi el tram de Vic a Ripoll te obres per temps. Per sort ens ha afectat molt poc.

Després d'aparcar al darrera de l'església de sant Martí d'Ogassa i arrenquem pujada amunt. Són tres quarts de nou. Plantegem com opció d'arribar-nos al Puig Estela, al retornar del Taga. El camí està marcat amb dos cercles concèntrics. Un nucli intern verd amb el cercle exterior blanc. Passem per l'abeurador i algú aprofita per fer-ne un glop. Seguim i el grup malgrat es va disgregant s'atura pel camí que permet seguir com tot junts. Veiem

un grup de quatre persones que van pujant lentament. Ens els trobem asseguts a la Portella d'Ogassa i els avancem. Deixem a la dreta el puig de la Coma de l'Olla i el Puig Estela. Fem camí una estona junts. Són de Girona. Un explica que les palpitations se li disparen a 120 per minut i un altre fa expedicions al Pakistà. El tercer va amb la seva filla. Quan arribem al Taga nosaltres esmorzem al cim.

La vista és espectacular. Repassem les muntanyes i pobles que divisem, fem la foto col·lectiva amb les muntanyes al fons. Després el grup es parteix. En Joan Corbera, en Josep Roca, en Joan Arenas i l'Ismael Porcar se'n van cap al Puig Estela i ens retrobarem a Ogassa. Els altres baixem cap a Coll de Jou. Trobem un camí que seguirà al costat esquerra del filat. Abans d'arribar a Coll de Jou tombem a l'esquerra i anem agafant corriols. Al cap d'una estona trobem el camí marcat amb ratlles grogues que ens portarà a punt d'origen. Un camí molt

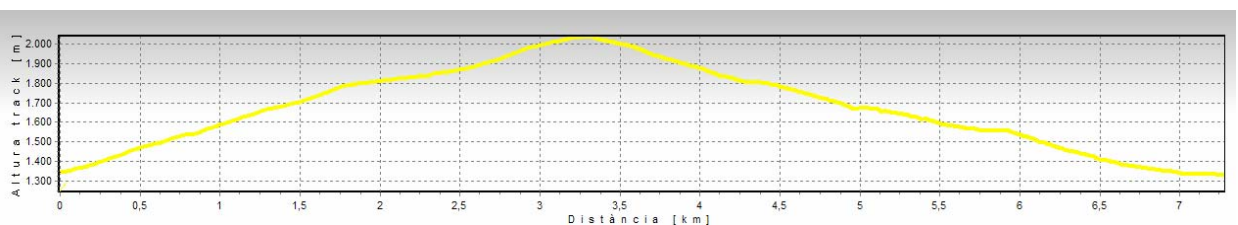
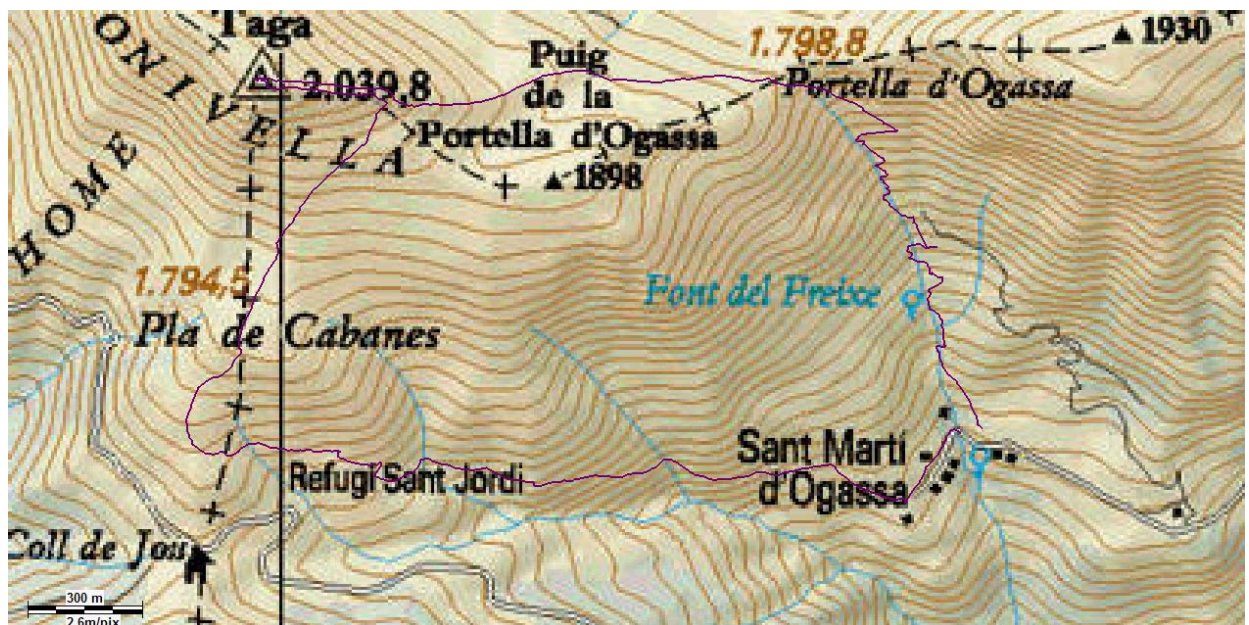
agradable, arreglat i que transcorre paral·lel a la pista. Trobem un faig singular. Enganxat amb els arbustos espinosos hi veiem berriscol de llana enganxada. Prop d'una masia ens creuem un ramat de bous.

A tres quarts d'una arribem a l'aparcament. Hem fet 7'1 quilòmetres i com que estàvem desentrenats ens ha costat el seu esforç.

Descansem una estona i ens retrobem els gironins que han retornat pel mateix camí. Fem via a la Cooperativa d'Ogassa per dinar i ens tornem a trobar. Per fer més curta l'espera el nostre grup demana unes cerveses que ens les acompanyen amb olives, que prenem a una taula del carrer. Ens acompanya un veí del poble, que ens allibera. Estem a Surroca, i Ogassa comença més amunt. Al final no ho tenim clar. Sembla que sigui un municipi amb diversos sectors.

A les dues i quart arriben els agosarats excursionistes que venen del Puig Estela i entrem a dinar. Ens han preparat una taula amb un menú únic. Amanida, cigrons, botifarra i postres. El vi no l'estalviem i al final ens ofereixen una copeta de ratafia.

Després fem la nostra tertúlia i decidim per la propera setmana anar de Campevanol a Sant Amand a les 7 des dels Gorts.

Josep Maria Farnés
Fotografies: Joan Corbera i Ismael Porcar